

Téma: Kristus jako poslušný syn

Motto: KRISTŮV VZTAH S OTCEM NÁM ZACHRAŇUJE ŽIVOT

Biblické texty: Marek 14,36; Lukáš 22,42; Jan 17,1

Úvod: V průběhu historie význam otce v rodině klesal (až na zajištění financí), prosadil se kult mateřství. Nebudu popisovat jednotlivosti, ale je zcela zřejmé, že role otce a dítěte, ať již syna, ale i dcery, je nezastupitelná. Muži ve své podstatě, říkají výzkumy, mají stejné předpoklady pro péči o děti jako ženy a jsou stejně kompetentní a citliví.

Bůh je nazýván Otcem – a víme, že on je velmi citlivý. Vztah se svým synem Ježíšem Kristem měl velmi těsný. A to tak těsný, že byli JEDNO. Ježíš to sám několikrát zdůrazňuje (Já a Otec jsme jedno, kdo vidí mne, vidí Otce aj.). Přemýšlel jsem o místech, kdy Kristus, Boží syn, mluví se svým Otcem přímou řečí, kterou máme v Bibli zaznamenánu. Z kontextu evangelií, je zřejmé, že spolu mluvili hodně, PJ se chodil velmi často modlit celé noci, ale není příliš moc míst, kde přesně víme, co si povídali.

Matouš 11:25-26: *V ten čas řekl Ježíš: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo.*

1) JEŽÍŠ PŘICHÁZÍ ZJEVIT ÚŽASNÝ BOŽÍ PLÁN, JAK DOSTAT ČLOVĚKA ZPĚDO BOŽÍ BLÍZKOSTI. KRISTUS

ZJEVUJÍCÍ.

Kontext: Diskuze nad tím, kým je Ježíš – jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? Mnoho měst nevěřilo v jeho skutky, nazývali ho milovník hodů a pitek. Protože chodil tam, kde bychom to my, „vzorní křesťané“ nečekali. Maličký = pokorný. To je předpoklad pro to, abychom mohli zareagovat na Boží nabídku. Lidé odmítající Boha to dělají primárně z toho důvodu, že se nechtějí před někým sklonit, ponížít, uznat vlastní chybu. Pokud jsme ale upřímní – jako děti – pak takto falešně nemůžeme jednat.

Matouš 26:39 a 42: *Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“*

Marek 14,36: *Řekl: „Abba, Otče, tobě je všecko možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš“*

Lukáš 22,42: *„Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“*

Jan 17,1: *Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe.*

2. JEŽÍŠ JE DOKONALE POSLUŠNÝ OTCOVU ZÁCHRANNÉMU PLÁNU, I KDYŽ SE BOJÍ. VÍCE NEŽ STRACH VŠAK PŘEVÁŽÍ POSLUŠNOST PLYNOUCÍ Z LÁSKY. KRISTUS POSLUŠNÝ.

V ev. Jana trochu dříve – ještě před poslední večeří. Jan 12,28 a 29: *„Nyní je má duše sevřena úzkostí. Mám snad říci: Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel. Otče, oslav své jméno!“*

Kontext: Chvilu před zatčením, kde Ježíš bojuje o záchranu lidí a vymýcení příčin hříchu. Vidíme ho zde jako někoho, kdo se bojí. Často Krista vnímáme jako nejlepšího, bez hříchu, dokonalého – a skutečně jím byl, ale byl také člověk. A bál se, měl strach. Jde znovu za Otcem a tento strach mu dává. Vystupuje zde POSLUŠNOST. A taková poslušnost plyne jedině z lásky. Nic jiného to nedokáže vyprodukovat. Byl zaměřen na Otce – oslav své jméno. I když se bál, splnil svůj úkol.

3. JEŽÍŠ ODPOUŠTÍ SKUTEČNĚ VŠEM – I TĚM NEJHORŠÍM. KRISTUS ODPOUŠTĚJÍCÍ.

Lukáš 23,34: *Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“*

Kontext: Velice složitá chvíle na kříži. Včera jsem se zkoušel protáhnout, pověsil jsem se na lešení a pár sekund volně visel. Cítil jsem, jak těžce se dýchá. Aby se dalo nadechnout, musíte se zvednout. Ale moc to nejde, když máte bolestivé rány na nohou, je vedro, máte žízeň, jste zmrzačený bitím – v té situaci Ježíš odpouští. Pro mě zcela nepochopitelné.

Lukáš 23:46: *A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“*

4. JEŽÍŠ SE VRACÍ DOMŮ. KRISTUS ŽIJÍCÍ.

Jeho duch žil dál. Sestupuje do podsvětí, aby i tam vyhlásil léto Hospodinovy milosti, aby i generace před ním viděly, že smrt je poražena. A pak odchází zpět domů. Za Otcem, s nimž měl ten nejdůvěrnější strach. Jak asi muselo být jejich setkání? Možná trochu tak jako když se dva lidé, co se milují, nevidí delší dobu. Včera jsem narazil na článek, kdy vědci zjistili skrze výzkum pacientů prošliých klinickou smrtí, že vědomí (duše) člověka žije i po smrti těla (to my, kdo čteme, Bibli dávno víme)

Jan 17,11: *Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.*

5. JEŽÍŠ SPOJUJE, VEDE K JEDNOTĚ. KRISTUS SPOJUJÍCÍ.

Můžeme se v mnoha názorech lišit, můžeme mít různé představy Boha, protože ho nelze uchopit ve vzorečku, on je tím, jak se prokáže ve tvém životě. Každý s ním máme jinou zkušenost, dle které víme, že on je Bůh. Ale to, co spojuje – a ve mně to vždy vybudí takové pochopení pro druhé. Vždyť i ten bratr a ta sestra poznal/a Krista, i za ni zemřel a má ho/ji rád. Stranou jde pak názorový rozdíl, který se většinou týká toho, co my lidé, naše církve ustanovila, nebo po vlastním způsobu z Bible vyložila.

Jan 17,21: *aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.*

Jan 17,25: *Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal.*

6. JEŽÍŠ NÁS POSÍLÁ DÁL. KRISTUS POSÍLAJÍCÍ.

PJK svou roli neskončil tím, že vystoupil na nebesa. Přišel znovu v podobě Ducha svatého, kterého dává svým dětem. Já ho mohu buď uhašovat, nebo nechat hořet. Podle toho pak vypadá mé jednání. V jednom zamyšlení jsem četl, že pokud nejprve nebudu (jen tak, aniž bych sloužil) s Ježíšem, nebudu schopen ho nést dál, ale bude to jen mé lidské snažení.

Jan 17,24: *Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.*

7. JEŽÍŠ NÁS POZÝVÁ DOMŮ. KRISTUS ZVOUCÍ.

Nakonec to nejlepší. V životě, který je plný zvrátů, často beznaděje, ale hlavně plyne ve světě, kde dominuje hřích (a to se my v ČR máme sametově) – stačí jen zapnout internet a vidíme, kolik zla je kolem nás, jak smrt vládne. Díky Kristově oběti na kříži máme novou adresu. Často na ni zapomínáme, jsme zahlceni v našem konzumismu. Ale když se smrt dotkne někoho z našich blízkých, velmi rychle vystoupí ty pravé hodnoty a ten balast okolo ztratí svůj lesk.

TOTO VŠECHNO SI MŮŽEME PŘIVLASTNIT DÍKY KŘÍŽI PJK. A JAK SE NA TO DÍVAL BŮH? NEMOHL SE NA TO DÍVAT. NENÍ V ŽIVOTĚ MOC VĚCÍ, JESTLI VŮBEC NĚJAKÁ, KDYŽ VÁM

ZEMŘE DÍTĚ. ALE DÍVAT SE, JAK STRAŠNĚ UMÍRÁ A JEŠTĚ ZA TAKOVÉHO PADOUCHA A HŘÍŠNÍKA JAKÝM JE ONDŘEJ ŠIMIK, KTERÝ SÁM TOLIK ZARMOUTIL A ZARMUCUJE BOHA, NA TO NEMĚL SÍLU ANI TEN NEJSILNĚJŠÍ. ODVRÁTIL ZRAK, ON, OTEC, OD SVÉHO SYNA, ABYCH JÁ MOHL ŽÍT, I KDYŽ UMŘU. TO JE DOST DRSNÉ.